

عنوان مقاله:

تقدی روش شناختی بر نظریه دنیل مدیگن درباره معنای «کتاب» در قرآن

محل انتشار:

دوفصلنامه اسلام شناسی و قرآن پژوهی در جهان معاصر، دوره 1، شماره 1 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 35

نویسنده:

محمدعلی طباطبایی - پژوهشگر پژوهشگاه قرآن و حدیث، پژوهشکده تفسیر اهل بیت (ع)، قم، ایران

خلاصه مقاله:

دنیل مدیگن در کتاب خودانگاره قرآن نظریه خاصی را درباره معنای «کتاب» در قرآن براساس روش معناشناسی توشیهیکو ایزوتسو ارائه کرده است که به نفی معنای متعارف کتاب و حصر آن در علم و مشیت الهی می انجامد. این نظریه تاکنون، چه در مجامع علمی غرب و چه در عالم اسلام، چنان که باید و شاید نقد نشده و از این رو بسیاری آن را تلقی به قبول کرده و مبنای نظریه های دیگری در فهم دیگر موضوعات قرآنی قرار داده اند. این مقاله با مبنا قرار دادن نظریه معناشناسی ایزوتسو، به داوری درباره تلاش مدیگن می پردازد و نشان می دهد که حتی اگر فقط از همین زاویه کار او را ارزیابی کنیم، نمی توانیم تحقیق او را الگوپردازی از روش ایزوتسو بدانیم و از این رو، باید به نتایج تحلیل های او به دیده تردید نگریست، زیرا تلاش مدیگن چه از لحاظ روش و رویکرد و چه از لحاظ نوع بهره گیری از منابع، چنان متفاوت از ایزوتسو است که اساسا نمی توان کار او را براساس معناشناسی ایزوتسویی دانست.

کلمات کلیدی:

معناشناسی، کتاب، قرآن، دنیل مدیگن، توشیهیکو ایزوتسو

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2091571>

